

каръ всакъ человекъ има на себе уши: обаче всакый прилѣжно не внимава на това, чтото слыша, и слѣдовательно (който сѣ наиде) въ тойзи послѣдній случай бьва като че не имѣлъ уши.

в). Причинъ же въ притчахъ, сирѣчь Христосъ прѣдлагалъ по нѣкой пжть народѹ ученіе-то си въ притчы, спорѣдъ слѣдѹющъ-тж причинъ: мнозина тогава безъ таковож-тж помощь (на притчы-ты) или не могли още да разумѣють това небесно ученіе, или не вѣрѹвали въ ученіе-то, а нѣкон сѣ и подсмывали. Той прѣдлагалъ ученіе-то си чрезъ притчы, за да възбѹжда слышатели-ты си да дадъть (они) по-прилѣжно вниманіе на слова-та мѹ, и по-тщательно да ги испытать, та съ такъвои начинъ да изнамѣрять способность (леснотж), съ кождо правлно да постигать и разумѣвать Евангелико-то ученіе.

в). Тѹка рекъ Христосъ за книжници-ты и фарисей-ты — да видѹще не видѹтъ, и слышаще не разумѣютъ: Зачто то когато Той училъ людіе-ты не въ притчы (просто), тогава тѣи не искали да Го слышать, и да вѣрѹвать на слова-та мѹ: подобно и когато глѣдали съ собственны-ты си очи сътворенны-ты отъ Него чюдеса, не само че не искали да Го признають за Мессіѹ, изъ още мѹ сѣ подсмывали и клеветали на Него. И спорѣдъ тѣхъ Той прѣдпочиталъ да предлага ученіе-то си презъ притчы, за да извѣгне отъ тѣхны-ты клеветы и поношеніѹ; като не можать да разумѣють ученіе-то въ притчы-ты мѹ, и остаали въ молчаніе.

г). Слово-то Бжіе или Евангеліе-то